

• UTÓSZÓ •

Egy napon szilárdulóban a meggyőződés, számadást kell készíteni életünk eddigi folyamáról. A visszatekintés ugyanakkor komoly próbatétel: mit kiválasztani a személyes történetzuhatagból, s még izgalmasabbá teszi a vállalkozást, ha a számunkra fontos eseményeket könyv formájában rögzítve közügyggyé is kívánjuk tenni. Mindezek ellenére úgy gondolom, Szabó Eszter könnyedén vett minden akadályt. Elsősorban azért, mert gazdag és színes életút áll mögötte, amely szinte kínálja az őrző jegyzetelést. Hovatovább érezhetően nem a feledés egyre sűrűülő homályából válogat; a visszaemlékezések frissek, üdék, érzékletesek. Másfelől pályája közszolgálat volt, pedagógusként nemzedékek sorát bocsátotta útjára, tanítványaival a kapcsolata nem szakadt meg – van tehát ki(k)nek írnia. Úgyszintén: kisegítette az a szétomló derű, amely minden sorában kitapintható. Ez egy örömmel írt könyv, s bizonyára az öröm perceit nyújtja az olvasónak is. És valljuk be őszintén, panaszisméltlódásra hajlamos korunkban – a különféle memoárok is rendszerint többnyire a megpróbáltatások kézikönyvei – a felszabadult örömeztet megnyilvánulása már önmagában véve is sajátosan megbecsülhető érték. Nem mintha Szabó Eszter élettörténetében nem akadtak volna gondokkal teli fordulópontok, azokat azonban olyan természetességgel és magától értetődő módon kezeli utólag is, hogy a teher szinte súlytalanná válik.

Szerzőnk tanyán nőtt fel, gyermekkorának leírása a kötet mindenképpen egyik legvonzóbb, legsikerültebb része. Hiszen egy múltó világot ment át, a népi életforma egy olyan – tájékunkon valóban fontos – rétegét, amelyhez már lassan a szavakat, kifejezéseket is keresgélünk kell. Akár néprajzi szempontból is remek teljesítmény e hagyományos életmód felvillantása, a belülről átéltség többletével. Bár nem ezzel a szándékkal íródott, de vélhetjük a kötet ezen részeit egyfajta tisztelgésnek is eleink előtt. A domináns pedagógusi szakasz pedig szinte segédeszközként is szolgálhatna az iskoláinkban ma előadó magyartanárok számára, hiszen a diákokkal való kommunikáció tekintetében az ötletek és találékony megoldások olyan tárházát nyújtja, amelyek napjainkban is megszívlelendők. Végül említsük meg, hogy Szabó Eszter kötete – megannyi napvilágot látott önéletírással szemben – nyelvileg is erőteljes, kimunkált, azonfelül szerkezetileg is logikusan áttekinthető. A szerzőről szól, de az olvasónak ajándék.

Sinkovits Péter

•

•

•